

foreflaaede § 2 var gaaet igjennem, havde det været ubetinget det Rigtige at bibeholde § 16; men, da det nu ikke er steet, saa er der jo endnu mere Føie dertil. Naar Udkastets § 16 af en aret Landstingsmand er bleven givet en yderligere Udstrækning, eller er bleven forøget ved et nyt Forslag, da maa jeg erkjende, at derved vil Maalet opnaaes endnu bedre, idet deri indeholdes en stærkere Tilskyndelse til at naae det Maal, som Udkastets § 16 fornemmelig har havt for Die, eller som man idetmindste har troet vilde være det, som i det Mindste practiff vilde fremgaae som Følgen af § 16, nemlig den Slutningsbestemmelse, at den Jagtberettigede, hvor han vidste, at han havde Krondyr og Daadyr, men ikke var istand til at føie de fornødne Foranstaltninger til at holde dem inde i Dyrehaver, eller der, hvor han selv havde Brug af Jorden, da overlod Vedkommende Jordbruger, paa hvis Lod han havde Jagt, i Almindelighed taget Ret til at nedskyde Bildtet, ialtsald med Undtagelse af nogle Enkelte, hvis Lodder laae umiddelbart inde i hans Skov, og med hvilke han maaskee kunde træffe Overenskomst i denne Henseende. Det er det, som Slutningsbestemmelsen i Udkastets § 16 gif ud paa og som ogsaa i det nu foreliggende Forslag er bibeholdt; men det er klart, at der vilde være meget større Dpfordring for vedkommende Jagtberettigede til saaledes at tillade Jordbrugerne at nedskyde disse Dyr, for hvilke han ikke seer sig i Stand til at skaffe dem Fred, naar han er plichtig til ikke blot at erstatte Skaden, men ogsaa at betale en Kjøndelse til dem for hvert Dyr, som maatte være steet at have taget Dphold paa deres Lodder. Der er vel reist Tvivl, om den Kjøndelse, som Forslaget sætter, ikke var for lav, men jeg maa dog tilstaae, at naar man erkjender, at det kun er for første Gang at den er fastsat til 2 Rbd., medens den for hver af de følgende Gange er 5 Rbd., og naar man holder sig det for Die, at de Dyr, som anrette væsentlig Skade paa Jordbrugerens Sæd, i Almindelighed gjøre Bane af at gaae paa disse Marker, og altsaa vistnok oftere vilde komme igjen der, hvor de engang have været, naar de ikke blive studte der, saa vil man komme til at indsee, at Slutningsbestemmelsens Mulet af 5 Rbd. vil blive

den, som hyppigst vil komme til Anvendelse. Jeg kan da ikke nægte, at jeg troer, at det meget let vil komme dertil, at vedkommende Jagtberettigede enten selv vil føie de fornødne Foranstaltninger til at lade Dyrene skyde eller overlade vedkommende Jordbrugere at gjøre det, for at undgaae den Udgift, som ikke kan blive saa lidet høi, naar han skal betale 5 Rbd. for hver Gang, et saadant Dyr lader sig see paa Jordbrugerens Lod. Ialtsald vil der udfordres en meget betydelig eller idetmindste en vis Grad af Velstand og en særegen, eiendommelig Interesse for disse Dyr, til atter og atter at ville underkaste sig denne Udgift, og vedkommende Jordbrugere ville faae en ikke ganske ringe Erstatning for hver Gang, saadanne Dyr komme tilbage. Jøvrigt forekommer det mig, at dette Forslag har meget, der taler for det, idet man nemlig i denne Sag meget har fremhævet Hensynet til Markfreden, og det kan ikke negtes, at naar der tales om Dyr af den Beskaffenhed, som dem, der her er Spørgsmaal om, nærmer Spørgsmaalet sig noget til Markfredsforholdene. Men ganske det samme er det paa ingen Maade, fordi den Jagtberettigede har ikke et saadant Herredømme over disse vilde Dyr, som det man har over sine Kreaturer. Imidlertid er der dog noget Beslægtet i Forholdet, og ligesom man da med Hensyn til Markfreden har fastsat visse Dptagelsespenge, der blive at erlægge, naar der optages fremmede Kreaturer, som komme ind paa en anden Mand's Mark, saaledes forekommer der mig, at det afgiver en god Analogie for det Forslag, som her er fremkommet, nemlig at vedkommende Jagtberettigede skal betale en Kjøndelse for hver Gang et Stykke Bildt i hans Jagtdistrict er kommet ind paa en Jordbruger's Lod, og har taget Dphold der. Jeg kan derfor ikke Andet end understøtte det saaledes fremkomne Forslag.

Flensborg: Forsaavidt jeg har tilladt mig at udtale, at det forekom mig betænkeligt, at Forslaget indeholder de Udtryk: saaledes skal den Jagtberettigede for Fremtiden være forpligtet til osv., og den arede Landstingsmand for Bornholm (Krabbe) har bemærket, at med Hensyn til de tamme Dyr paalaae der en saadan Forpligtelse, naaget det maaskee og